

Fra 1. April 1919 har Komiteen faaet en Bevilling til et Tilsyn med alle Købstad-biblioteker samt Biblioteker paa Landet, som modtager 300 Kr. og derover i Statstilskud. Tilsynet, som er indført, efter at Sagen har været forelagt Bibliotekernes Organisationer, er tænkt realiseret saaledes, at der under den tilsynsførendes Besøg i en By gives Egnens Bibliotekarer (ogsaa ved Børne- og Lærerbiblioteker) Lejlighed til at samles til et Møde, eventuelt et Kursus. Formandens Sygdom har bevirket, at Rejserne ikke endnu har kunnet gennemføres planmæssigt, og at flere allerede fastsatte Møder har maattet aflyses eller udskydes.

Hertil knytter sig et Forsøg med et raadgivende og vejledende Tilsyn paa Landet i Ribe og Ringkøbing Amter. Ved dette Forsøg, som ledes af Bibliotekar Jørgen Banke, Esbjerg, søger man at skaffe Landet Hjælp ved Oprettelse af Biblioteker og Læsestuer, ved Omordning af ældre Biblioteker, Udarbejdelse af Kataloge, Afholdelse af Studiekredse og Bibliotekskursus o. s. v. Forsøget har i den korte Tid, det har været, slaaet saa godt an, at der kommer langt flere Anmodninger om biblioteksmæssig Assistance, Afholdelse af Foredrag o. s. v., end det er Lederen muligt at overkomme. Ogsaa fra andre Landsdele er der kommet mange Anmodninger. En saadan »flyvende« Konsulent vil i mange Tilfælde kunne hjælpe til, at et nyt Bibliotek fra første Begyndelse kommer ind i en god Gænge; han vil kunne holde Liv i Biblioteker, der er ved at sygne hen, og faa de stedlige Bibliotekarer til at søge de store Bibliotekers Hjælp til Supplering af Bibliotekernes beskedne Bogbestand. Landsbybibliotekernes tidligere Historie viser et saa stort Tal af hensygnende og afdøde Biblioteker, hvis Bøger (og dermed store Værdier) staar og smuldrer hen, at det er en god Økonomi alene af den Grund at søge denne nye Konsulentvirksomhed fortsat og udvidet.

Med de nugældende Tilskudsregler, hvorefter praktisk talt mindst Halvdelen af de samlede Udgifter til det folkelige Biblioteksarbejde udredes af Staten, i mange Tilfælde med meget store Beløb til det enkelte Bibliotek, behøver man næppe at opstille noget Bevis for Betimeligheden af et Tilsyn. Dette bør sikkert som nu være »raadgivende og vejledende«, men for Tilsynets egen Skyld vilde det være meget ønskeligt at faa fastere Regler for dets Kompetence, selv om de hidtidige Erfaringer viser, at det alle Vegne bliver modtaget som en hjælpende Haand.

3.

I adskillige Aar har Komiteen ledet korte Kursus for Bibliotekarer, dels i Tilknytning til Statens Lærerhøjskoles Aarskursus, dels selvstændige 14-Dages Kursus i Sommerferien. Paa disse Kursus er gennemgaaet den nødvendigeste Biblioteksteknik, og paa et for første Gang i Aar afholdt Fortsættelseskursus har man kunnet komme dybere ind paa enkelte Emner, særlig Katalogisering, Haandbogslitteraturen og Børnebiblioteksarbejdet. Disse Kursus har selvfølgelig kun kunnet give en Antydning af Problemerne, men særlig i de senere Aar, efter at Komiteen har udgivet de i Punkt 4 nævnte Hjælpemidler, har mange Bibliotekarer kunnet arbejde videre paa egen Haand. Resultatet har bl. a. været, at en Mængde Biblioteker nu arbejder med tidsbesparende Metoder ved Udlaanet og har indført bedre og smukkere Indbinding, hvorved Bøgerne bliver bedre behandlet af Laanerne, og Bibliotekets Standard i det Hele højnes. Ogsaa med Hensyn til disse Kursus og den Tilfredshed, hvormed de er blevet modtaget, kan henvises til mange Artikler i »Bogsamlingsbladet«.

Ogsaa ude i Landet er der afholdt en Række Kursus, i Reglen dog kun paa to Dage, altsaa nærmest af agiterende Art. Det er Hensigten at afholde flere saadanne for Fremtiden.